

அகனும் புறனும் நிறைந்துள்ள குகேசனுடைய அழர்த்த பரிபூரணத்தையடைய அவாவுவோர், அனுதியாயும், சருவாதாரமாயும், பரஞ்சோதியாயும், சருவாக்ஷரகவருபியாயும், காலகவருபியாயும், சகலாகம கவருபியாயும், சுருதியிற் சொல்லப்படுகிற உபநிஷத் கவருபியாயும், சருவதேவ கவருபியாயும், சுகபரமான்மாவுக்குத் திருமேனியாயுமுள்ள பிரமப்பிரணவமாகிய ஓங்காரத்தையே தேடல்வேண்டும். நான்கு வேதமும் நான்கு *மகாவாக்கிய வயினடங்கும். அவற்றுட் சிரவணமாகிய 'தத் த்வமஸி' எனும் வாக்கியமும், மனனமாகிய 'ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம' எனும் வாக்கியமும், நிதித்தியாசனமாகிய 'அயமாத்மா ப்ரஹ்ம' எனும் வாக்கியமும், சமாதியாகிய 'அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி' எனும் வாக்கியத்திலடங்கும். அந்த 'அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி' "ஸோஹம்" எனும் வாக்கியமாகச் சுருங்கும். அது, முற்சொற்ற ஓமெனும் பிரணவத்தி லொடுங்கும். அதனின் சீவான்மாவும் பரமான்மாவு மிருக்கின்றன. விவரம்:— ஸஃ அஹம் என்னும் வட சொல்லிரண்டுஞ் சந்தியாம்போது ஸோஹம் எனவாகும். ஸோஹத்திலுள்ள ஸஃ=அவன்=அந்தப்பரமான்மா எனப் பொருளாம். பரமான்மாவாகிய 'ஸஃ' சப்தத்திற் சீவான்மாவாகிய 'அஹம்' என்னுஞ் சப்தத்தின் முதலெழுத்துச் சேர்ந்து ஸோ என ஆயதிறிகிற ஸஃ என்னும் ஞேயமும், அஹம் என்பதன்கண் எஞ்சியுள்ள ஹம் என்பதில் ஹ என்னும் சீவனிகார ஞானமும் ஒழித்துநின்ற ஓ, ம் என்னும் இரண்டனையுங்கூட்டி 'ஓம்' எனத் தகராலயத்தில் றிட்டை கூடல்வேண்டும். அங்ஙனம் அஃ

* இம் மகாவாக்கியங்களை வைதிக சைவசித்தாந்த பக்சுமாக அருத்தஞ் செய்யப்பட்டிருக்கு முண்மை, தீர்ப்பாவில் வண்மைப்பதிகத் திணித் விளங்கும்.

தடங்குமிடமே சிவகதி. இந்தப்பிரணவம் முன்னர்த்துவிதமாயிருந்து பின்னர் அத்துவிதமாயெவ்வாறென்று படுவதாமோ, அவ்வாறதே தானுஞ்சேர்ந்து தனக்காதார பரமான்மாவிற்கண் முன்னிலைச் சுட்டில்லாது நின்றுவிடுவதே நிகழ்த்திய பரநிட்டையென அறிதி. இதுவே சின்முத்திரையும், பரமசிவனுக்குப் பரமசிவகுமாரன் ஓதிய பிரணவார்த்த வண்மையைப் பிரகாசப்படுத்துமாறு "அறிவையறிவது பொருளெனவருளிய பெருமானே" எனவரு அருணகிரிநாத சுவாமிகளின் அமுதவுரைக் கருத்துமென வுணர்க. இன்னவாறெம்மால் விவரித்துணர்த்த நீ காண்கினும் இதனை, நுனித்த மதியினர், குருவருளால் நனியுணர்ந்து அந்நிட்டை கூடுவரென்றும் அறி. மேல்விளக்கிய அவன் நானெனும் பொருள்பயக்கின்ற ஸோஹம் எனுஞ்சொல்லை யொருவன் சொல்லிக்கொண்டிருத்தல், நினைத்துக்கொண்டிருத்தல் ஞானநிலை ஆகாது. எனக்காதார தெய்வமாகிய உன்னைவிட்டு எவ்வாற்றானும் நானில்லை: எனக்குறும் அஹசப்தமு முனக்கே சொந்தமெனத் தனது சீவச் செயலடங்கத் திருவருள் வசத்திருந்து பாவித்தலே அப்பாவனை ஆம். இதன் கண்ணேயே கருடோகம்பாவனை உவமானமும் அடங்குதல் ஏற்புடைத்து.

அன்பு! இங்ஙனம் நீ வியை வினாவுக்கு யாம் போதிய விடையிறுத்தாம்.

(கக)

கீட.—விரதங்களுட் குமார மூர்த்திக் குரியவையாவை?

அரி, பிரமன், திக்குப்பாலகர்

குரு.—கிருத்திகைப்பெண்கள் முன்னிலையாகப் பரமசிவன் ஆனம கோடிகட்கு அறிவித்தவாறு கிருத்திகை